

Metoderapport:

Asbjørn Olsen
Gustav Vigelandsvai 40
0274 OSLO
Mobil 41423320
aol@tv2.no

Tittel på prosjektet.
Skippergata
Publisert fra juni 2004 til november 2004

TV2-Nyhetene
Karl Johansgate 14
Postboks 2
0101 OSLO
Tlf. 02255

Jeg registrerte, i likhet med de fleste andre som ferdes i Oslo sentrum, en nærmest eksplosiv økning i antall utenlandske prostituerte våren 2004. Min innfalsvinkel var Straffelovens paragraf 202.

«..den som leier ut lokaler og forstår at lokalene skal brukes til prostitusjon eller utviser grov uaktsomhet i så måte, straffes med bøter eller fengsel i inntil fem år».

En kveld stoppet jeg en norsk prostituert og spurte om hun kunne vise meg hvor de utenlandske prostituerte bodde. Hun pekte ut tre bygårder. Den mest visuelle bygården var Skippergata 20. Jeg skriver *visuell* siden jeg jobber med bilder. Skippergata 20 er en lurvete 1890-talls bygård, tilsynelatende tom, eid av en Bærumsmann.

Jeg ønsket å kartlegge hvilke personer som var tilknyttet bygården. Dette måtte gjøres om natta og var en ok utfordring for et enmannsteam (jeg er videojournalist).

Det første jeg måtte skaffe meg var et rom med utsikt til den aktuelle gården.

Naboene fryktet de kunne provosere det de mente var østeuropeisk mafia, ved å slippe til en journalist. Tilslutt fikk jeg napp, og tilgang til et tomt kontorlokale.

Jeg brukte tid på skape tillit hos jentene som bodde i bygården.

Jeg måtte inn for å se på rommene, og sjekke leiekontrakter. Dessverre var det ingen som tok sjansen på å la se intervjuet. Jeg fikk også en prostituert til å leie seg inn på Sentrum pensjonat (for TV2s penger) slik at vi kunne dokumentere ved selvsyn hva som foregikk.

I motsetning til skrivende undersøkende journalistikk, som gjerne jakter på dokumenter, ble utfordringen for meg å jakte på bilder. Ikke bare skulle jeg få tak i bildene men jeg måtte også vite hvem personene på bildene var.

Jeg printet ut bilder fra videotapen med ansikter jeg var nysgjerrig på, og kontaktet deretter kilder både i politiet og blant de prostituerte, som kunne bidra med informasjon.

Noen kvelder satt jeg sammen med norske prostituerte, mens jeg overvåket bygården, og de fortalte hvem som var hvem.

Jeg kartla økonomien, og alle bygårdene til Bærumsmannen og fant, i tillegg til "gigant-bordellet" i Skippergata, også et thaibordell og del mindre merkverdigheter.

Jeg laget en lengre reportasje om Bærumsmannen (ikke vedlagt).

Metoden? Tid og tålmodighet. Sosialantropologisk tilnærming.

Metoden for å få eier av Sentrum pensjonat, Asbjørn Olimstad (og også hans samboer som jobbet på pensjonatet) – egen sak, til å stå frem, var først å skaffe bilder som dokumenterte at han må ha visst hva som foregikk i lokalene hans (jfr § 202). Bildet av Olimstad der han henger ut av vinduet mens det er stor sextrafikk inn og ut av pensjonatet, var nok til å overbevise Olimstad om at han burde fortelle sin historie...

Det var frykten for sikkerheten som gjorde at jeg valgte straffelovens § 202 som innfalsvinkel og ikke gikk tettere på med tanke på å avsløre trafficking (straffelovens § 206, § 223 og til dels § 224).

Jeg ønsket i utgangspunktet mer Wallraffing, men jeg jobbet alene og var usikker på hvor farlig dette miljøet var. Jeg ble også advart mot å gå for tett på disse folkene. Menn av utenlandsk opprinnelse som frekventerer Skippergata om natta har trolig en noe lavere tersker for vold enn det en småbarnsfar (som bor i førsteetasje i en Obos-blokk) liker å tenke på.

Kamerautstyr ble fraktet inn og ut av bygården på dagtid. Ingen av reportasjene våren 2004 hadde byline.

De første reportasjene om Skippergata var tilnærmet enmannsarbeid (med unntak av redigering). Jeg måtte lære meg å bruke kraftigere mer lyssterke kameraer siden opptakene foregikk om natta.

Jeg anslår tre ukers arbeid på de to første reportasjen sendt 15. og 16. juni

Resultatet av arbeidet i Skippergata ble en lang serie reportasjer i Tv2-nyhetene. (se vedlegg)

Og reportasjene fikk konsekvenser:

Det ble mye politisk og politimessig støy (for eksempel dro justiskomiteen på befaring til Skippergata dagen etter den første reportasjen - uten at vi hadde spurt dem. Reportasjen er vedlagt som et eksempel på konsekvens - laget av kollega Geir Solaas Moen. Bordellene ble stengt, det ble inspeksjoner og det ble razzia Politiet har innstilt på tiltale av eierne av Sentrum pensjonat (§ 202). Undertegnede ble også innkalt til politiavhør. Nektet å avgi forklaring, men politiet ville ha kopi av reportasjene. Dersom det blir rettssak sier aktor at disse reportasjene vil bli vist i rettssalen.

Siden den såkalte Plata ble stengt, så å si mens jeg satt i vinduet i Skippergata, kunne jeg også lage flere reportasjer om de rusavhengiges inntog i Skippergata. Blant annet en reportasje som førte til at jeg ble svartelistet i hele Oslo politidistrikt (Omtalt i fagbladet Journalisten)

Asbjørn Olsen, Oslo, 20, januar 2005